

sagde, falder i alt væsentligt sammen med de Indbendinger, jeg i det andet Ting gjorde mod, hvad der blev vedtaget i Lovforslagets § 5; men jeg maa dog sige, at jeg har været enig med Folketinget i en Del af dets Vedtagelser. Jeg er enig med det deri, at det er bedst at faa visse Normer og faa dem bestemte end hidtil, og jeg er ganske enig med det ærede Medlem deri, at det vilde være heldigt at faa dem endnu nærmere bestemte, naar man overhovedet vil gaa ind paa at tage dem ind i Loven. Jeg kan ogsaa være enig i, at det tidligere Fordelingsgrundlag, nemlig Bedriften, falder bort, thi der er i Virkeligheden ingen god og forstandig Grund til at beholde det her i Loven. For saa vidt er jeg enig med Folketinget, men jeg kan ikke være enig med den Maade, hvorpaa det er udført. Derimod er jeg enig med det ærede Medlem i hans Udtalelser om de andre Bestemmelser i § 5. Man har taget Regulativets Bestemmelser op i Paragraffen, hvad jeg har udtalt mig imod, og vedblivende finder mindre heldigt. Ganske særlig skal jeg udtale mig imod, at Lejerne ere blevne nævnte i Paragraffen; jeg tror det er uheldigt, og jeg tror i det hele taget, at man skulde nøies med den oprindelige Redaktion og have Brugere i Almindelighed. Men vil man gaa til en Opramsning af de forskellige Lejere, altsaa Fæstere, Forpagtere og Lejere, saa maa man enten gaa bort fra Ordet Lejer eller bestemme det nærmere, det er ganske sikkert, ellers kommer man ikke godt igennem. Jeg tror altsaa nok, at § 5 og forskellige andre Paragraffer i Lovforslaget trænger til nærmere Overvejelse, men jeg haaber, at man gennem en saadan vil kunne blive enig om en Affattelse, som kan blive den endelige for Lovforslaget.

Jeg skal med Hensyn til Spørgsmaalet om Udredelse af Skovstyld gøre opmærksom paa, at Regeringen ganske selvfølgelig har maattet optage den Bestemmelse, som fandtes i det oprindelige Regeringsforslag. Den er nemlig optaget i Henhold til § 21 i Loven af 20de Juli 1850 om Udvævning af Hartkornsforsfellen. Den lyder saaledes: „Skovstyld og Møllestyld skal fremtidig tage Del i alle kommunale og offentlige Byrder, halvt mod Ager og Engs-Hartkorn, og det hvad enten Skovstylden hviler paa Fredstovs- eller anden Stovgrund.“ Det har altsaa ikke været fornødent at gaa til en nærmere Underjøgelse om Skovstyldens Berettigelse. Om hvorledes den er bleven tildelt de oprindelige Skovejendomme; og hvad der ellers kunde være at bemærke i denne Henseende, har det ærede Medlem

udtalt sig saa udførlig, at jeg ikke skal komme nærmere ind paa dette. Jeg er tildeels heller ikke i Stand til at følge helt med det ærede Medlem, og jeg ønsker kun at gøre en enkelt Bemærkning til en Udtalelse fra det ærede Medlems Side, som jeg mener kan misforstaaes. Naar der nemlig blev sagt, at der fandt i sin Tid en Forskydning af Skovstylden Sted, idet den blev fra Bondeejendomme lagt over paa Stoven, saa vil det ærede Medlem dog indrømme, at der samtidig blev givet de vedkommende Bederlag ved Udstiftningen i Skovjord eller anden Jord, saa at der ikke fandt nogen Ubillighed Sted ved den vedkommende Omordning. Jeg siger dette blot, fordi jeg tror, det ikke blev sagt udtrykkelig, og der bør ikke være nogen Misforstaaelse til Stede i den Retning. At Styldsjætningen af Stovene i og for sig er mindre heldig er antaget fra mange Sider, og jeg tør ikke modsige, at der er visse Ubilligheder til Stede; der er jo Skove, som ere fri for Skovstyld; men man har søgt at bøde derpaa ved denne Lov. Det gaar imidlertid ikke an, hvis man vil have Snekastningsloven endelig tilendebragt, at rejse det Spørgsmaal i større Stil og forlange det ordnet, inden man gaar til Loven om Snekastning. Det haaber jeg, vi ere enige om, og det har det ærede Medlem da heller ikke udtalt sig for. Om der er Grund til at stille Spørgsmaalet op, skal jeg henstille. Det vil føre ind i de største Vanstokkeligheder og til meget betydelige Udgifter. — Jeg mener altsaa i det Hele taget at kunne gøre Regning paa, at dette Lovforslag vil kunne blive ophøjet til endelig Lov, naar man fremdeles fra Tingenes og Ministerens Side vil søge at komme til Enighed om de ingenlunde store Dissenspunkter, som nu foreligge.

Vige over for det ærede 5te Medlem for 7de Kredts (Madjen) skal jeg tillade mig at gøre en enkelt Bemærkning. Det ærede Medlem ønskede — jeg forstaaer godt Ønsket, thi det fremkom ogsaa stærkt i det andet Ting fra en bestemt Side — at man skulde komme over til at stille Snekastningen som andre kommunale Byrder, det vil sige give Sogneraadene Ret til i hvert enkelt Tilfælde at beslutte, om det vil lade den udføre for Kommuneskassens Regning eller som Naturalarbejde. Det ærede Medlem vil vide, at da Regeringsforslaget oprindeligt blev fremsat her, indeholdt det Forslaget en Bestemmelse, der gik i den Retning eller i hvert Fald mere nærmede sig til det, som det ærede Medlem ønsker, end det er Tilfældet med det nu af Folketinget vedtagne Forslag. Landstinget gik den Gang en anden Vej,